



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **Drilling – Polishing s.r.o.**, IČO: 060 28 284
se sídlem Donatellova 2003/6, 100 00 Praha 10 - Strašnice

zastoupena JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem
se sídlem Heršpická 813/5, 639 53 Brno

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2018, č. j.: 29007/18/5300-21441-711676,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 11. 2017, č. j. 8375407/17/2010-40512-110369, kterým byla podle § 129 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) a podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen ZDPH), zamítnuta její žádost o registraci k DPH ze dne 14. 9. 2017, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobkyně doručila dne 14. 9. 2017 správci daně přihlášku k registraci k DPH (dále jen „přihláška“) z důvodu

překročení zákonného obratu ve smyslu § 6 zákona ZDPH. Na základě žalobkyní předložených důkazů a vlastního šetření dospěl správce daně k závěru, že našel řadu nepřímých důkazů, z nichž lze dovozovat, že by přidělené daňové identifikační číslo mohlo být zneužito pro podvodné účely. Příhlášku žalobkyně proto zamítl. O odvolání žalobkyně, v němž vyjádřila přesvědčení, že správce daně dospěl na základě shromážděných podkladů k nesprávným skutkovým zjištěním, z nichž dovodil nesprávné právní závěry a věc nesprávně právně posoudil, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, v němž závěrům správce daně přisvědčil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně neprokázala splnění zákonné podmínky pro registraci k DPH, simulace uskutečněných obchodních transakcí a následná žádost o registraci k DPH byly účelové, z nepřímých důkazů vyplynulo, že registrace žalobkyně k DPH by mohla být použita podvodným způsobem. Žalovaný poukázal na fakt, že se skutečné sídlo žalobkyně a sídlo uvedené v obchodním rejstříku nacházejí na tzv. hromadných adresách. Konstatoval, že jednatel žalobkyně zakládá obchodní korporace a následně se je snaží registrovat jako plátce DPH za účelem dosažení vyššího zisku při jejich prodeji. Z výpisů z účtu žalobkyně získaných v rámci vyhledávací činnosti správce daně bylo nadto zjištěno, že převody peněžních prostředků byly uskutečňovány mezi obchodními korporacemi, v nichž figuroval právě jednatel žalobkyně, případně jeho manželka. Žalobkyně navíc k prokázání dosažení tvrzeného obratu předložila doklad, který v registračním řízení v minulosti předložila také jiná obchodní korporace s totožným jednatelem.

II. Obsah žaloby

3. *Prvním žalobním bodem* žalobkyně brojila proti závěru žalovaného o nesplnění podmínek pro její registraci. Nesouhlasila s pochybnostmi o tom, že fakticky dosáhla deklarovaného obratu a zda vůbec vyvíjela ekonomickou činnost. Tvrdila, že žalovaný ani správce daně relevantním způsobem neobjasnili, z čeho tyto závěry dovodili, když ze shromážděných podkladů nevyplývaly ani vyplývat nemohly. Správní orgány se tak dopustily ničím nepodložené a skutečnosti neodpovídající spekulace.
4. Dále uvedla, že není nezákonné, podezřelé či neobvyklé, pokud jedna osoba používá pro různé subjekty dokumenty stejné grafické či formální podoby. Použití podobných dokumentů nemohlo založit pochybnosti o tom, zda měla v úmyslu dopouštět se podvodného jednání. Způsob, jakým správní orgány k této otázce přistoupily, spočíval v účelovém vyhledávání zcela zástupných důvodů pro odepření registrace žalobkyně k DPH. Takový přístup správních orgánů ji poškodil. Ohradila se proti tomu, aby na ni bylo *a priori* nahlíženo jako na daňového podvodníka. Žalobkyně, ani její jednatel, pan Mgr. O. B., nebyli v minulosti za daňový delikt či za jiné trestněprávní jednání nikdy postíženi.
5. Dále konstatovala, že není ničím neobvyklé, tím méně pak protiprávní a zapovězené, provázání několika obchodních společností týměž společníkem či jednatelem tak, jako tomu bylo i v jejím případě. Taková okolnost nemůže představovat důvod pro odepření registrace žalobkyně k DPH. K tíži žalobkyně nebylo možné klást ani skutečnost, že její jednatel založil jiné obchodní společnosti s různými sídly, taková situace je též obvyklá a nelze z ní vyvozovat negativní závěry. Tvrdila, že ekonomickou činnost řádně vyvíjela a dosáhla deklarovaného obratu. Spolupráce s jinými společnostmi, v nichž též figuruje jednatel žalobkyně, nemohla být okolností znemožňující registraci žalobkyně k DPH. Sám žalovaný nekonstatoval u obchodních partnerů žalobkyně porušení daňových či jiných právních předpisů, ani že by snad tito obchodní partneři byli nespolehlivými plátcí daně či

vykazovali daňové nedoplatky. Upozornila, že by osoba jednatele byla zjevným vodítkem k odhalení případných nesprávností u personálně propojených obchodních partnerů, proto nemohlo být dána ani žádná jiná pochybnost o jejich řádném fungování.

6. Stav nastolený žalobou napadeným rozhodnutím považovala za značně nepřehledný, vystavuje ji i její obchodní partnery značné právní nejistotě. Tím, že vykázala obrat převyšující 1.000.000 Kč, stala se ve smyslu § 6 odst. 1 ZDPH ex lege plátcem DPH. Podle § 94 odst. 1 ZDPH proto byla povinna podat přihlášku k registraci. Žalobkyně tak postupovala zcela v souladu se zákonem, když přihlášku k DPH podala, ekvivalentní reakcí správce daně proto měla být její registrace k DPH. Jelikož správce daně svým rozhodnutím žalobkyni registraci k DPH odepřel a žalovaný toto rozhodnutí potvrdil, není žalobkyni zřejmé, jak by měla dále postupovat. Na jednu stranu je totiž plátcem daně ex lege, na straně druhé však byla zamítnuta její registrace k DPH. Žalobkyni není za takové situace zřejmé, jak z daňového hlediska postupovat, aby se nedopouštěla porušování zákona. K tomu odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 20. 7. 2014, č. j. 8 Afs 59/2013-33, podle kterého je registrační povinnost otázkou pouze evidenční, nikoli rozhodující pro plnění povinností a uplatnění práv plátce.
7. Žalobkyně dále uvedla, že zjišťování veškerých okolností a souvislostí spojených s přihláškou by bylo odůvodnitelné spíše v případě dobrovolné registrace k DPH, nikoli u registrace povinné.
8. Ve *druhém žalobním bodě* žalobkyně upozornila na skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí neobsahovalo datum jeho podepsání, tedy jednu ze základních náležitostí rozhodnutí uvedených v § 102 odst. 1 daňového řádu. Nedatované rozhodnutí tedy nemohlo založit, resp. zrušit její práva.
9. Žalobkyně žádala, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí.
11. K námitce týkající se podobnosti doložených dokumentů uvedl, že se v projednávané věci nejedná o grafickou či formální podobu dokumentů, ale o doložení totožného dokumentu (objednávkového listu č. 0854/1/2017 od odběratele SINEW s.r.o.) ve dvou různých řízeních dvěma různými subjekty, dokument se lišil pouze v označení dodavatele. Z toho žalovaný vyvodil závěr o účelovém vystavování daňových dokladů mezi personálně propojenými subjekty a o manipulaci s těmito doklady tak, aby bylo možné prokázat splnění podmínek pro registraci k DPH.
12. Konstatoval, že je správce daně oprávněn a zároveň i povinen prověřit splnění podmínek pro registraci k DPH. K tomu poukázal na rozsudek SDEU ve věci Ablessio SIA ze dne 14. 3. 2013, C-527/11 (dále jen „Ablessio“) a rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 214/2017-34. Správce daně tedy postupoval v souladu se zákonem, zatímco žalobkyně nedoložila, že výše deklarovaného obratu byla založena na fakticky uskutečněných zdanitelných plněních. Současně bylo zjištěno důvodné podezření, že přidělené identifikační číslo by bylo používáno k podvodnému jednání v oblasti DPH. Zákonné podmínky pro registraci k DPH tak nebyly splněny. K námitce týkající se personálního propojení žalobkyně a dalších společností a zakládání různých sídel jednatelem žalobkyně žalovaný odkázal na argumenty obsažené v bodu [26] žalobou napadeného rozhodnutí.

13. K poukazu žalobkyně na právní nejistotu v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí a jejímu odkazu na rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2014, č. j. 8 Afs 59/2013-33 zopakoval, že správce daně je oprávněn a povinen prověřit splnění podmínek pro registraci k DPH. Uvedený rozsudek NSS není pro projednávanou věc přílehlavý, neboť v něm NSS řešil podmínky pro přiznání nároku na odpočet daně v případě, kdy dodavatel daňového subjektu nebyl v době uskutečňování plnění registrovaným plátcem DPH (registrace mu byla zrušena). V případě žalobkyně však nastala situace, kdy žalobkyně vůbec neprokázala splnění zákonných podmínek pro registraci k DPH a současně byla zjištěna existence nepřímých důkazů, z nichž vyplynulo důvodné podezření, že přidělené identifikační číslo by bylo používáno k podvodnému jednání v oblasti DPH. Jednalo se o zcela jiný skutkový stav. Skutečnost, že se žalobkyně stala plátcem DPH ex lege, byla ze strany správce daně dostatečně zpochybněna. Žalobkyně neunesla důkazní břemeno stran svého tvrzení uvedeného v registrační přihlášce. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
14. K výtce stran neuvedení data podepsání žalovaného rozhodnutí konstatoval, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje kvalifikovaný elektronický podpis Ing. B. Š. s uvedením data elektronického podepsání (dne 25. 6. 2018).
15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť tyto jsou součástí spisového materiálu, z něhož soud při rozhodování vychází, jejich provedení by tudíž bylo nadbytečné.
17. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházela, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Předmětem sporu je posouzení, zda žalobkyně splnila podmínky pro registraci k DPH či nikoli.
19. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
20. Podle ustanovení § 6 odst. 1 ZDPH v rozhodném znění *plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.*
21. Podle ustanovení § 94 odst. 1 téhož zákona *osoba povinná k dani uvedená v § 6 je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat.*
22. Podle ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.*
23. Podle ustanovení § 128 odst. 1 daňového řádu v rozhodném znění *správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový*

subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.

24. Soud o věci uvažil takto:
25. Soud předně odkazuje na shora citovaný § 128 odst. 1 daňového řádu, podle něhož je správce daně povinen prověřit údaje uvedené v přihlášce k registraci a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzvat daňový subjekt k vysvětlení, doložení nebo změně těchto údajů. Povinnost správce daně k ověření pravdivosti údajů uvedených v přihlášce k registraci k DPH vyplývá též z judikatury SDEU, a to např. z žalovaným zmiňovaného rozsudku ve věci *Ablessio*, v němž SDEU konstatoval, že členské státy EU jsou povinny zaručit pravdivost zápisů do registru osob povinných k dani za účelem zajištění řádného fungování systému DPH, je tak na příslušném vnitrostátním orgánu, aby ověřil postavení osoby povinné k dani dříve, než jí přidělí identifikační číslo pro účely DPH. Obdobně SDEU judikoval též v rozsudku ve věci *Mescek Gabona Kft.* ze dne 6. 9. 2012, C-273/11. Povinnost správce daně ověřit údaje uvedené v přihlášce k registraci k DPH se přitom vztahuje nejen na přihlášku k dobrovolné registraci, ale i k registraci povinné. Nelze přisvědčit názoru žalobkyně obsaženému v *prvním žalobním bodu*, že má správce daně ověřovat údaje v přihlášce pouze v případě dobrovolné registrace. V případě povinné registrace je naopak na místě, aby správce daně aktivněji ověřoval údaje uvedené v přihlášce, a to nejen na základě předložených dokladů, ale též v rámci vlastní zjišťovací činnosti, k níž přistupuje z úřední povinnosti (jedná se např. o získávání informací z veřejných rejstříků, od dalších správních orgánů či jiných daňových subjektů), a jež má za cíl potvrdit, že zákonná povinnost k registraci k DPH žalobkyni skutečně vznikla. Obdobně ostatně judikoval i NSS v rozsudku ze dne 28. 2. 2015, č. j. 2 Afs 214/2017-36.
26. S povinností správce daně ověřit údaje uvedené v přihlášce k registraci daně koresponduje povinnost daňového subjektu dle § 92 odst. 3 daňového řádu prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení či jiných podáních. K tomu soud pro úplnost uvádí, že registrační řízení k DPH se řídí obecnou právní úpravou obsaženou v § 92 daňového řádu, s výjimkou odst. 2 a 4, které se nepoužijí, neboť je nahrazuje speciální úprava obsažená v § 128 odst. 1 daňového řádu.
27. Za prokázání skutečností uvedených v přihlášce k registraci je tedy procesně odpovědný daňový subjekt, jenž je povinen tvrzené údaje správci daně doložit, případně vysvětlit, změnit nebo doplnit (viz např. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2018, č. j. 7 Afs 76/2017-43). Daňový subjekt splní svou důkazní povinnost, pouze předloží-li důkazní prostředky, které objektivně prokazují skutečnosti uvedené v přihlášce k registraci. Správce daně je na druhé straně povinen zkontrolovat správnost údajů v přihlášce uvedených a dokumentů k ní přiložených, protože je oprávněn vyzvat daňový subjekt k doložení dokladů a informací údaje potvrzujících. Pokud daňový subjekt řádně splní povinnost, správce daně jej podle § 129 odst. 1 daňového řádu registruje. Bude-li mít správce daně pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti či úplnosti předložených důkazních prostředků, sdělí výzvou daňovému subjektu, na základě čeho pochybnosti nabyl tak, aby daňový subjekt mohl reagovat a případně důkazní prostředky doplnit. Pokud však daňový subjekt pochybnosti správce daně nevyvrátí, rozhodne správce daně o zamítnutí jeho registrace.
28. Ze shora uvedeného vyplývá, že byl správce daně povinen ověřit, zda žalobkyně skutečně splnila zákonem stanovené podmínky pro registraci k DPH. Proto důvodně zahájil postup k odstranění pochybností výzvou k doložení tvrzeného obratu, a zároveň prováděl šetření

z úřední povinnosti. Správce daně právem přihlédl i ke skutečnostem zjištěným v rámci řízení o první přihlášce k registraci k DPH (*pozn. soudu: Ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobkyně podala přihlášku k registraci k DPH v minulosti již jednou, a to 16. 5. 2017. Její žádost byla zamítnuta s odůvodněním, že žalobkyně neodstranila pochybnosti o průkaznosti předkládaných důkazních prostředků, přihláška byla vyhodnocena jako účelová. Proti tomuto rozhodnutí nebylo žalobkyní podáno odvolání.* Dále jen „první přihláška“), jakož i v rámci registračních řízení, vedených s některými z personálně propojených obchodních korporací. Tyto skutečnosti totiž měly vliv na posouzení přihlášky a dokreslení postupu žalobkyně při registraci k DPH. Jednalo se zejména o skutečnost, že žalobkyně v řízení o první přihlášce přiložila objednávkový list č. 0854/1/2017 ze dne 12. 5. 2017 vystavený na odběratele, společnost SINEW s.r.o., když totožný objednávkový list, pouze se změnou dodavatele, předložila v registračním řízení také společnost Rapid Drilling s.r.o., která má s žalobkyní totožného jednatele. Z šetření provedeného v registračním řízení se společností Rapid Drilling s.r.o. nadto vyplynulo, že s ní společnost SINEW s.r.o. nikdy nespolupracovala. Dále vyšel správce daně také ze skutečnosti, že právě společnost Rapid Drilling s.r.o. v registračním řízení k prokázání tvrzeného obratu dokládala daňové doklady vystavené žalobkyní jako dodavatelem jí, jako odběrateli, a že se společnost Rapid Drilling s.r.o., spolu s dalšími personálně propojenými společnostmi, měla podílet na dosažení žalobkyní tvrzeného obratu. Nadto správce daně při místním šetření zjistil, že jak v přihlášce uvedené skutečné sídlo žalobkyně, tak sídlo žalobkyně zapsané v obchodním rejstříku, vykazují znaky hromadné adresy. Správce daně též analyzoval pohyby na bankovním účtu žalobkyně, a to z výpisů získaných od banky v řízení o přihlášce žalobkyně. Z výpisu z účtu vyplynulo, že jsou převody prostředků uskutečňovány mezi personálně propojenými subjekty, a to tak, že je na účet připsána částka personálně propojenou společností či Mgr. B. a tentýž den je dán příkaz k úhradě faktury, vystavené též personálně propojenou společností, či je z účtu vybrána hotovost. Obdobný postup pohybu na bankovním účtu byl zjištěn i v registračním řízení s personálně propojenou společností Rapid Drilling s.r.o. Dále bylo zjištěno, že se telefonní číslo uvedené v přihlášce objevuje též na webových stránkách nabízejících prodej obchodních korporací či pronájem virtuálních sídel.

29. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud přisvědčil závěru správce daně a žalovaného, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno ohledně údajů uvedených v přihlášce. Žalobkyně sice předložila dokumenty, které měly prokazovat tvrzený obrat, správní orgány však jejich analýzou, spolu s přihlednutím k dalším zjištěním provedeným v rámci šetření, právem dospěly k závěru, že tyto formální podklady nejsou způsobilé prokázat reálnou obchodní činnost žalobkyně a tedy naplnění podmínek k registraci k DPH.
30. K námitce žalobkyně ohledně podobnosti dokumentů soud předně uvádí, že skutečně není jakkoli zakázané či nezákonné, aby personálně propojené společnosti vystavovaly graficky či formálně podobné dokumenty. V projednávaném případě se ale nejedná o dokumenty pouze graficky či formálně podobné, ale o dokumenty totožné. Správními orgány zmiňovaný objednávkový list, vystavený na odběratele SINEW s.r.o., se od objednávkového listu, předloženého jiným subjektem, liší pouze dodavatelem a (jak je soudu známo z rozhodovací činnosti ve věci sp. zn. 14 Af 7/2018, žalobkyně Rapid Drilling s.r.o.) dnem vystavení, a to o jeden den. Objednávkový list je kromě toho vystavený na totožné zboží a pod totožným číslem objednávky. Soudu je z rozhodovací činnosti ve věci sp. zn. 14 Af 7/2018 též známo, že společnost Rapid Drilling s.r.o. předložila k prokázání tvrzeného obratu objednávku č. 170514 ze dne 14. 5. 2017,

vystavenou na odběratele pana J. O. K.. Žalobkyně přitom k první přihlášce k registraci ze dne 16. 5. 2017 přiložila také objednávku č. 170515 na totožného odběratele a totožné zboží, vystavenou dne 15. 5. 2017.

31. Lze tak uzavřít, že předkládání totožných či mírně pozměněných formálních dokumentů nasvědčuje v kontextu dalších postupů žalobkyně nestandardnímu způsobu prokazování dosažení zákonem výše obratu vyžadované pro registraci k DPH.
32. K námitce žalobkyně, že je na ni *a priori* nahlíženo jako na daňového podvodníka, přestože ani ona, ani její jednatel nebyli nikdy za podobný delikt postiženi, soud odkazuje na výše uvedené rozsudky SDEU Ablessio a Mescek a opětovně uvádí, že správce daně je povinen prověřit postavení osoby povinné k dani dříve, než jí přidělí identifikační číslo. Odmítnout registraci může správce daně pouze, pokud lze na základě důkazů a celkového posouzení věci učinit objektivní závěr, že přidělené identifikační číslo bude pravděpodobně použito podvodným způsobem. Právě k tomuto důvodnému závěru správní orgány dospěly, proto registraci zamítly. Přihláška byla zamítnuta z důvodu prokázání hrozby daňového deliktu, nikoli z důvodu prokázání spáchání daňového deliktu ze strany žalobkyně či jejího jednatele. Správní orgány tak postupovaly zcela v souladu s právní úpravou. Námitka proto není důvodná.
33. K *druhé námitce*, v níž žalobkyně tvrdila, že personální provázání obchodních společností též osobou není nikterak neobvyklé či nezákonné, a to ani v případě, že jednatel založil společnosti s různými, případně totožnými, sídly, soud poukazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, z něhož je zřejmé, že správní orgány nerozhodly o zamítnutí přihlášky žalobkyně pouze z důvodu personálního propojení společností či charakteru jejich sídel. Personální propojení společností představované jejich stejným jednatelem, stejně jako skutečnost, že žalobkyně a ostatní personálně propojené společnosti mají sídla, ať již skutečná či zapsaná v obchodním rejstříku, na hromadných adresách, doplnily ostatní zjištěné skutečnosti, vyvolávající pochybnosti ohledně pravdivosti a průkaznosti údajů uvedených v přihlášce. Jednou z těchto skutečností byly nestandardní pohyby na bankovním účtu žalobkyně, kdy z jejich výpisu vyplývá, že jsou tvořeny platbami a úhradami převážně mezi personálně propojenými společnostmi (společnosti Kraft Energie s.r.o., Lano Energie s.r.o., Rapid Drilling s.r.o., v nichž figuruje nebo figuroval jako společník Mgr. B., a společnost TD – Tools, v níž figuruje jako jednatelka manželka Mgr. B.) a vklady a výběry činěnými Mgr. B.. Soud souhlasí s žalovaným, že popsané pohyby na účtu v kontextu ostatních skutečností vzbuzují podezření, že se nejedná o faktické uskutečňování obchodní činnosti žalobkyně, ale pouze o její účelovou simulaci. Další skutečností, ze které správní orgány při posuzování přihlášky vyšly, byl poznatek, že Mgr. B. v období od února 2017 do května 2017 založil další obchodní korporace se sídly na opakujících se adresách, přičemž čtyři z nich byly prodány ihned poté, co je Mgr. B. registroval jako plátce DPH (společnosti ICE CRYSTAL s.r.o. *pozn. soudu: nyní Soleil Levant s.r.o.*, Diamond drills s.r.o., Zummer Everest s.r.o., Lano Energie s.r.o.). Pokud na tento poznatek nahlédneme ve světle toho, že telefonní číslo uvedené žalobkyní v přihlášce je dohledatelné na webových stránkách, nabízejících k prodeji obchodní korporace a virtuální sídla, lze se důvodně domnívat, že Mgr. B. zakládá obchodní korporace za účelem jejich následného prodeje a registrace k DPH se domáhá za účelem dosažení většího zisku.
34. Soud nevešel ani na námitku, v níž žalobkyně brojila proti tvrzené právní nejistotě v důsledku zamítnutí její registrace k DPH. Je tomu tak proto, že se daňový subjekt při splnění podmínek dle § 6 odst. 1 ZDPH skutečně stává plátcem DPH přímo ze zákona.

V projednávané věci však byla sporná právě otázka, zda žalobkyně tyto zákonné podmínky splnila. Důkazní břemeno k prokázání potřebné výše obrátu žalobkyně neunesla, ač k tomu byla povinna (jak je vysvětleno výše), proto se plátcem DPH ze zákona nestala.

35. Rozsudek NSS č. j. 8 Afs 59/2013-33, na který žalobkyně poukazovala, nelze na její věc použít, neboť se nevyjadřoval k otázce splnění podmínek pro zákonnou registraci k DPH, ale zabýval se otázkou přiznání nároku na odpočet DPH stěžovatelky, jejíž dodavatel uváděl DPH na vystavených dokladech, přestože nebyl k DPH registrován.
36. Soud proto uzavírá, že správní orgány při vyhodnocování veškerých okolností nepochybily, když vyšly ze všech dostupných skutečností a dospěly k závěru, že registrace žalobkyně by mohla být použita podvodným způsobem, a proto přihlášku žalobkyně zamítly.
37. Soud neshledal důvodným ani *druhý žalobní bod*, neboť žalobou napadené rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti vyžadované § 102 odst. 1 daňového řádu. Soud z obsahu spisového materiálu a žalobkyní předloženého rozhodnutí žalovaného ověřil, že je na jeho poslední straně v rámečku vpravo dole uvedeno „*Elektronicky podepsáno 25. 6. 2018, Ing. B. Š., ředitel odboru*“, není tedy pravdou, že by rozhodnutí nebylo datováno.
38. Pro úplnost soud opětovně uvádí, že obdobná věc jiné žalobkyně (společnosti Rapid Drilling s.r.o.) s totožným jednatelem, byla řešena v řízení sp. zn. 14 Af 7/2018, v níž soud též na námitky žalobkyně nevešel. Přes drobné odlišnosti soud neshledal důvod se od těchto závěrů v nyní projednávané věci odchýlit.

V. Závěr a náklady řízení

39. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci procesně úspěšná, a proto jí nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 28. února 2020

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu